

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D. – S. L. spol. s r.o., K.**, IČO: X., *právne zastúpeného JUDr. J. C., advokátkou so sídlom Ž.*, proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie**, Dunajská 68, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 1038-155-7000/2009 zo dňa 09.novembra 2009, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/226/2009-64 zo dňa 25. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/226/2009-64 zo dňa 25. mája 2010 **zrušuje a vec mu vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p., zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1038-155-7000/2009 zo dňa 09.11.2009, vec mu vrátil na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že v prvom rade riešil otázku, či je preskúmateľné rozhodnutie žalovaného na základe žalobcom podanej žaloby a dospel k záveru, že s poukazom na ust. § 244 ods. 3 O.s.p. sa žalobca ako účastník vyhlásenej verejnej súťaže podľa § 77 ods. 1 písm. c/ zákona o verejnom obstarávaní, ktorého ponuka bola vyhodnotená ako najúspešnejšia, oprávnene domáha ochrany svojich práv a právom chránených záujmov, do ktorých napadnutým rozhodnutím zasiahol žalovaný tým, že v konaní o námietkach navrhovateľa L. C. D., s.r.o., B nariadil zrušiť použitý postup zadávania zákazky „Zabezpečenia stravovacích služieb pre zamestnancov Ž.“, vyhlásenej obstarávateľom Ž. S r B a mal za to, že boli porušené práva žalobcu na súdnu ochranu s poukazom na článok 142 ods. 2 v spojení s článkom 46 Ústavy Slovenskej republiky a ustanoveniami § 244 ods. 1, 2, 3 a § 247 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., ktoré citoval a konštatoval, že po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a spočívala v porušení práv žalobcu, preto napadnuté rozhodnutie podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p., zásadou úspechu.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu zamietnuť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. V dôvodoch rozsiahleho odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, zmätočný a z pohľadu koncepcie obsahových náležitostí nerešpektujúci úpravu O.s.p. a konanie trpí vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Záver súdu prvého stupňa je nielen absolútne nezrozumiteľný a zmätočný, ale trpí absenciou uvedenia elementárnych dôvodov a v podstate aj nevykonateľnosťou, keďže podľa § 250j ods. 6 O.s.p. sú správne orgány viazané právnym názorom súdu. Jasný, jednoznačný a zrozumiteľný odôvodnenie s jednoznačným právnym názorom by malo byť obsahovým atribútom rozsudku správneho súdu aj z dôvodu, že správny orgán je viazaný nielen výrokom rozsudku správneho súdu, ale aj jeho odôvodnením, resp. právnym názorom uvedeným v odôvodnení. Za zásadnú vadu rozsudku považuje skutočnosť, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení v podstate vysporiadal výlučne s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu na podanie správnej žaloby, nakoľko žalovaný namietal nedostatok jeho aktívnej legitímácie, avšak vyriešenie tejto otázky a závery súdu v tomto smere žiadnym spôsobom nesúvisia s posúdením zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného v konaní o námietkach.

Poukázal na ust. § 250 ods. 2 O.s.p., ust. § 247 ods. 2 O.s.p. a v nadväznosti na to, aj na zákon o verejnom obstarávaní, ktorý v ust. § 153 vylučuje subsidiárnu aplikáciu zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní na konanie o námietkach. Rozhodnutie vydané v konaní o námietkach nie je v zmysle § 140 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní napadnuteľné riadnym opravným prostriedkom, t.j. odvolaním (rozkladom), a preto závery súdu nemožno aplikovať na rozhodnutie vydané v konaní o námietkach. Pokiaľ ide o vecné posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, t.j. v súvislosti s posúdením merita veci, súd prvého stupňa sa ani náznakom nevysporiadal s jednotlivými dôvodmi zrušenia predmetného postupu zadávania zákazky, ktoré žalovaný v rozhodnutí skutkovo a právne zdôvodnil a identifikoval porušenia zákona o verejnom obstarávaní, a obmedzil sa len na konštatovanie, že „žalovaný sa nedostatočne vysporiadal s tvrdeniami v napadnutom rozhodnutí, následkom čoho je žalobca dotknutý na svojich právach a pri vyhodnotení námietok žalovaný postupoval s následkom priameho poškodenia žalobcu.“ S akými tvrdeniami a ktorého účastníkov však bližšie neuvádza a tiež ani to, v čom spočíva nedostatočnosť záverov a tvrdení uvedených v rozhodnutí, či táto má povahu skutkovú alebo právnu a tiež neuviedol, ako je potrebné túto nedostatočnosť záverov konvalidovať.

Podľa ustanovenia § 250j ods. 6 O.s.p. sú správne orgány viazané právnym názorom súdu. V tomto prípade nevykonateľnosť rozsudku spočíva v nemožnosti akceptovať, resp. byť viazaný právnym názorom súdu prvého stupňa, ktorý v rozsudku absentuje. Ak by žalovaný nepodal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, bol by v podstate nútený vydať (bez absencie elementárnych dôvodov a právneho názoru) identické rozhodnutie, čím by sa nenaplnil účel správneho súdnictva a Ústavou Slovenskej republiky zakotvené práva na súdny prieskum rozhodnutí správnych orgánov.

Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. Je zrejmé, že súd môže podľa tohto ustanovenia rozhodnúť len na základe

preskúmania rozhodnutia v medziach žaloby. Uvedené ustanovenie teda jednoznačne limituje preskúmovaciu právomoc správneho súdu dôvodmi nezákonnosti uvedenými v žalobe.

Keďže žalobca v rámci žalobných dôvodov namietal konkrétnu vadu konania, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a to nesprávne právne posúdenie veci, potom súd prvého stupňa bol oprávnený preskúmať výlučne právne posúdenie veci. Súd však nad rámec žalobných dôvodov zrušil rozhodnutie z dôvodu bližšie nešpecifikovanej vady konania. Právne posúdenie veci v rozsudku absentuje, čoho následkom je vada konania spočívajúca v prekročení právomoci súdu. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 5 Cdo 88/99) k zásadám spravodlivého procesu, Ústavného súdu SR (sp.zn. I ÚS 236/06, sp. Zn. II ÚS 6/03, sp. zn. III ÚS 119/03), Ústavného súdu Českej republiky (sp.zn. I ÚS 741/06, sp. zn. I ÚS1534/08), Najvyššieho správneho súdu ČR (v rozsudku č.k. 7 Afs 107/2009, č.k. 2 Afs 24/2005, č.k. 1 Afs 53/2007 a č.k. 2 Afs 66/2009) k riadnemu odôvodneniu súdneho rozhodnutia s tým, že súd prvého stupňa nepostupoval v súlade s judikatúrou českých a slovenských súdov.

Záverom zotrval na zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia a upriamil pozornosť na nesprávne, v rozpore s úpravou O.s.p. (§ 157 ods. 1, § 205 ods. 1, 2 O.s.p.) koncipované poučenie rozsudku .

III.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania. Podľa jeho názoru napadnutý rozsudok mu jasne a zrozumiteľne priznal ústavou garantované právo domáhať sa ako účastníkovi konania ochrany svojich práv a právom chránených záujmov spočívajúcich v práve uzavrieť ako držiteľ víťaznej ponuky konkrétnu zmluvu na plnenie v prospech konkrétneho obstarávateľa (Ž.), čo je **jasne, zrozumiteľne, úplne, vrátane vysvetľujúceho logického zdôvodnenia tohto čiastkového rozhodnutia obsiahnuté v napadnutom rozsudku. Zrozumiteľný, jasný a jednoznačný spôsob vyrovnania sa so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami ohľadne aktívnej legitímácie je v napadnutom rozsudku jednoznačne daný.**

Odvolanie žalovaného v časti týkajúcej sa popierania správnosti rozhodnutia súdu ohľadne priznania mu aktívnej legitímácie na podanie správnej žaloby s poukazom na ustanovenie § 244 ods. 2, § 244 ods. 3, § 247 ods. 2, § 244 ods. 3 O.s.p. a článok 142 ods. 2 v spojení s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky podľa žalobcu prvostupňový súd dostatočne a v súlade s platnou právnou úpravou zdôvodnil. Námietka o nezrozumiteľnosti, nelogickosti, neúplnosti a teda chybnosti odôvodnenia rozsudku prvostupňovým súdom z ničoho nevyplýva a v odôvodnení je dané, o čom prvostupňový súd rozhodoval, na základe akých logických myšlienkových postupov a s poukazom na konkrétne ustanovenia právnych predpisov dospel k výroku rozhodnutia. Dôvody týkajúce sa tvrdenej absencie záväzného právneho názoru súdu v rozsudku, na základe ktorého by mal žalovaný ako správny orgán následne konať sú nesprávne a vychádzajú z neznalosti právnych predpisov štátnych zamestnancov na strane žalovaného. Procesný postup správnych orgánov nie je daný rámcom právneho názoru súdu, ale je výslovne upravený v platnej právnej úprave v nadväznosti na doterajší skutkový stav; takto je právne ošetrený postup žalovaného po zrušení jeho rozhodnutia súdom v zákone č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní v znení účinnom v čase vyhlásenia dotknutej súťaže.

Zo zákona o verejnom obstarávaní je daná jasná povinnosť žalovaného opätovne rozhodnúť v intenciách zákona. Dáva do pozornosti, že pre správny orgán je určujúci skutkový stav, podľa ktorého Ž. ako obstarávateľ zaslal dvom uchádzačom (postupom jedného bola napokon súťaž zrušená) oznámenie o vylúčení ponúk z dôvodu nesplnenia podmienok účasti. Napriek následnej žiadosti vylúčeného uchádzača, Ž. ako obstarávateľ, žiadosti o nápravu nevyhovel, proti čomu sa vylúčený uchádzač bránil podaním námietky. Žalovaný námietke vyhovel s poukazom na nedostatočnú transparentnosť procesného postupu obstarávateľa a bez náležitého zákonného zdôvodnenia svojho rozhodnutia nariadil zrušiť verejnú súťaž.

Prvostupňový súd, ktorý rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie v odôvodnení uviedol, že žalovaný sa nedostatočne vysporiadal s tvrdeniami v napadnutom rozhodnutí a postupoval pri vyhodnotení námietok s následkom priameho poškodenia víťazného uchádzača – prostredníctvom tohto záveru tak vyslovil právny názor, ktorým je žalovaný pri novom prejednaní veci viazaný. Zákonný postup je platnou právnou úpravou jednoznačne daný a nadväzne na doručený rozsudok je dané, že prebieha konanie o námietkach podľa § 138 ods. 10 zákona o verejnom obstarávaní, v ktorom by mal žalovaný opätovne rozhodnúť v súlade s § 139 ods. 2 až 4 tohto zákona, v znení účinnom od 07.10.2009. Súd v napadnutom rozsudku jasne a zrozumiteľne vyslovil nesprávnosť výroku žalovaného v jeho rozhodnutí o zrušení použitého postupu zadávania zákazky, ktoré je výsledkom protiprávneho postupu preskúmania podľa § 139 ods. 2 písm. a/ zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov, a nestotožnil sa so žalovaným a jeho činnosťou v rámci konania o námietkach vylúčeného uchádzača nakoľko nezistil, že by postupom obstarávateľa bol porušený tento zákon ani také porušenie, ktoré by bolo mohlo mať zásadný vplyv na výsledok verejného obstarávania.

Súd fakticky vyhodnotil ako protiprávne vyhovenie námietke vylúčeného uchádzača spočívajúcej v spochybnení podmienok verejnej súťaže po jej vyhodnotení až na podnet vylúčenia uchádzača, keď podmienky súťaže mu boli známe od vyhlásenia verejnej súťaže. Obstarávateľ tak postupoval v súlade s § 9 ods. 4 v spojení s § 32 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní a zabezpečil tým priehľadnosť, hospodárnosť a efektívnosť procesu verejného obstarávania, rovnosť uchádzačov a záujemcov a ich nediskrimináciu.

Záverom poukázal na článok 29 prvý odsek smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, ktorý sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát stanovil okrem dôvodov vylúčenia obsiahnutých v tomto ustanovení aj iné dôvody vylúčenia, ktorých cieľom je zabezpečenie dodržiavania zásad rovnosti zaobchádzania a transparentnosti pod podmienkou, že takéto opatrenia nepresiahnu to, čo je potrebné na dosiahnutie tohto cieľa. I nadväzne na citovaný článok 29 nebráni tomu, aby členský štát a následne obstarávateľ stanovil okrem dôvodov vylúčenia obsiahnutých v tomto ustanovení aj iné dôvody vylúčenia, ktorých cieľom je zabezpečenie dodržiavania zásad rovnosti zaobchádzania a transparentnosti pod podmienkou, že takéto opatrenia nepresiahnu to, čo je potrebné na dosiahnutie cieľa. Podmienka v predmetnej verejnej súťaži zachovaná bola a bola aj legitímne vyhodnotená.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého

stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods.1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že Ž. S r B vyhlásili verejnú súťaž podľa § 77 ods. 1 písm. c/ zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o verejnom obstarávaní) na predmet zákazky „Zabezpečenie stravovacích služieb pre zamestnancov Ž.“ vo Vestníku verejného obstarávania č. 95/2009 dňa 21.05.2009 pod značkou 02697-MSS. V závislosti od typu kontrolovaného a predpokladanej hodnoty zákazky išlo o nadlimitnú zákazku obstarávanú postupmi zadávania podlimitných zákaziek podľa § 25 ods. 2 písm. a/ zákona o verejnom obstarávaní. Súťažné podklady boli poskytnuté piatim záujemcom. Listom zo dňa 27. mája 2009 požiadal záujemca L. C. D., s.r.o., B, o vysvetlenie súťažných podkladov, na ktoré obstarávateľ odpovedal vysvetlením zo dňa X..06.2009.

V lehote na predkladanie ponúk ju predložili traja uchádzači. Dňa 18.06.2009 o 10.00 hod. obstarávateľ otváral ponuky za prítomnosti zástupcov všetkých troch uchádzačov a listom zo dňa 18.06.2009 zaslal uchádzačom zápisnicu z otvárania ponúk. Dňa 15.07.2009 komisia obstarávateľa vyhodnocovala splnenie podmienok účasti uchádzačov, okrem preverovania funkčnosti zmluvných zariadení. Listami zo dňa 15. júla 2009 požiadal obstarávateľ všetkých uchádzačov o vysvetlenie zoznamu zmluvných zariadení, pričom ho žiadal doručiť do 29. júla 2009. Všetci uchádzači predložili svoje vysvetlenia v stanovenom termíne a dňa 29. júla 2009 komisia pokračovala pri vyhodnocovaní predložených ponúk. Dňa 09.09.2009 ich vyhodnotila a listami z 11.09.2009 obstarávateľ oznámil L. C. D., s.r.o., B a ďalšiemu uchádzačovi ich vylúčenie z predmetného verejného obstarávania. Ten istý deň oznámil úspešnému uchádzačovi spoločnosti D. – S. L. spol. s.r.o. Ž. (žalobcovi) prijatie jeho ponuky.

Dňa 23.09.2009 navrhovateľ L. C. D., s.r.o., B podal obstarávateľovi žiadosť o nápravu proti vylúčeniu uchádzača, ktorú obstarávateľ listom zo dňa 28.09.2009 zamietol. Ďalším listom zo dňa 07.10.2009 podal tento navrhovateľ písomné námietky proti vylúčeniu uchádzača podľa § 138 ods. 2 písm. e/ zákona o verejnom obstarávaní a komisia pre rozhodovanie v konaní o námietkach napadnutým rozhodnutím nariadila Úradu pre verejné obstarávanie použiť postup zadávania zákazky zrušiť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

Súd je garantom dodržiavania zákonnosti správnym orgánom. Rešpektovanie princípov zákonnosti musí vyjadriť v rozhodnutí, ktoré je výsledkom preskúmania rozhodnutia správneho orgánu tak, aby jeho rozhodnutie bolo preskúmateľné v konaní pred odvolacím súdom. Závery súdu o zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu musia byť teda

preskúmateľné a ich základným predpokladom je dostatok dôvodov, jasná formulácia a priradenie ku konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci.

Po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia rozsudku krajského súdu sa musel najvyšší súd stotožniť s námietkou žalovaného týkajúcou sa jeho nepreskúmateľnosti. Krajský súd okrem citácie ustanovení O.s.p. na str. 3 a 4, ich výkladu pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby a stručného popisu skutkového stavu nič neuviedol, len záverom na str. 5 formálne konštatoval, že v konaní bola zistená vada, ktorá spočíva v porušení práv žalobcu.

Ak sa už krajský súd vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie žalobcu (ktorú žalovaný namietal) a dospel k záveru, že napadnutým rozhodnutím žalovaného bol žalobca ukrátený na svojich právach, v súdnom preskúmvacom konaní mal vyhodnotiť zistené skutočnosti tak, aby zodpovedali zákonu. Krajský súd však po tom, ako vyriešil túto otázku, celkom opomenul uviesť, o akú vadu konania v danom prípade ide a vyhodnotiť zistený skutkový stav v tom zmysle, či správny orgán v konaní o vyhlásení verejnej súťaže postupoval v súlade so zákonom č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní, ak nariadil zrušiť použitý postup, prípadne aké následky nastali, resp. mohli nastať pre žalobcu ako účastníka a víťazného uchádzača tejto verejnej súťaže. Na základe takto vykonaných záverov mal potom krajský súd pristúpiť k analýze správnosti záveru, či žalovaný svojím konaním porušil príslušné ustanovenia zákona o verejnom obstarávaní a vysloviť jednoznačný právny záver, ktorý bude pre účastníka záväzný.

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu, vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Aj keď s ohľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nie len odkazovať na určité časti zákonov (napr. rozsudok ESLP Ruiz Torija proti Španielsku z 9.12.1994).

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozsudok krajského súdu treba považovať za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, zjavne vychádzajúci z nedostatočne zisteného a nedostatočne posúdeného skutkového i právneho stavu veci.

V ďalšom konaní krajský súd vec opätovne prejedná a v súdnom preskúmvacom konaní vyhodnotí zistené skutočnosti a namietaný postup nielen z hľadiska procesných predpisov, ale aj hmotnoprávných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní tak, aby zodpovedali zákonu, a v dôvodoch svojho rozhodnutia sa dôsledne vysporiada nielen so všetkými žalobnými dôvodmi, ale tiež zväží, či námietky žalobcu vrátane aplikácie príslušných právnych predpisov sú opodstatnené. *Predmetom konania v predmetnej veci totiž*

bolo, či v súlade so zákonom došlo v danom prípade k zrušeniu použitého postupu zadávania zákazky.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného je povinnosťou súdu vychádzať zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že rozsudok krajského súdu neobsahuje všetky formálne náležitosti a nezodpovedá ustanoveniam O.s.p., ktorými je pri vyhotovení viazaný, poukazujúc na jeho nedostatočné a neúplné poučenie o možnosti podať opravný prostriedok .

Vytýkané procesné pochybenia mali za následok, že najvyšší súd nemohol rozsudok krajského súdu ani potvrdiť a ani zmeniť.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne i o náhrade trov konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p.).

Podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. a § 226 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 03. mája 2011

JUDr. Jana Z e m k o v á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková